

Dist. 14. Eadem est narratio, cuius mentio etiam iniicitur Vikramôrv. act. III. init. c. वक्तोऽञ्जलं quod legitur A. ex glossemate est.

Dist. 15. धिनोति sc. कृष्णं recte D. qui addit de antecedd. colis: यद्यपि इति सर्वत्र योजनीयं ।

Dist. 16. Schol. D. ablativum उपरिपरिष्वंगात् pendere faciunt a हर्ष hem. d. nec meliorem iuncturam in promptu habeo. A. aliam scripturam etiam in hac voce ante oculos habuisse videtur, explicans: कीदृशः । - - - पयोधरयोरुपरिपरिष्वंग(१) विद्यते यस्य सः । Sed hoc vel minus placet. Num ablativus sine अनु significare potest *post*? Qui praecedit ablativus वशात् pendet ab अव्यक्ताकुल- Audi D: कीदृशमाननं । सीत्कारधारा(वली)वशात् कामपरंपरावशात् अव्यक्ता आकुला(च) या केलिस्तस्यां या काकुः तेन (sic D; A. = या केलिषु काकुः । तथा) विकसन्तो ये दन्तांशवस्तैर्धातः क्षालितोऽधरो यस्मिन् तत् । D. Praedicatum enunciativi est धौत, praecedentis दन्तांशु autem विकसत् । dein अव्यक्त et आकुल de केलिकाकु praedicantur.

Dist. 18. b. अत्र = अस्मिन् D. Vid. ad Hitop. I. dist. 5. — i. e. कामस्य मङ्गलाय कलसः पूर्णकुम्भस्तस्य सहोदरे तुल्ये । D.

Dist. 19. b. उल्लव° = पुनरुद्दीपय । D.

— 20. a. De नयन° D. haec praebet: नयनकुरङ्गस्य मृगनेत्रस्य तरङ्गविकाशस्य उत्पलस्यमनस्य (sic) निराशं निषेधं करोतीति । Id facile apparet, dici aures tam pulcras esse, ut eas contemplati oculi spem quasi deponant, fore ut in alias res sese convertere possint, haud aliter ac dorcades, retibus captae, spe privantur liberationis. At quaeritur, qui sensus sit vocibus तरङ्गविकाश tribuendus. Corrupta est glossa scholiastae; तरङ्ग tamen quum usurpetur de incessu equorum, probabile est, etiam dici posse de dorcadum exultatione, quam quo minus *manifestent* (विकाश) impediti dicuntur retibus cinctae. In glossa उत्पलन aut simile quid fuisse videtur.

Dist. 21. a. संमुखे = सुन्दरे । D.

— 22. a. अलि° = ललाटचन्द्रे । D.

— 23. b. शिखण्ड° compositum est comparativum.

— 24. a. सरस et धन dvandva est adiectivorum. शम्बरद्वारणाः कामः । स एव वारणाः । कुञ्जरस्तस्य कन्दरे वासस्थाने । D. — b. मणिरसनां वसनानि आभरणानि च तानि योजय ।

Dist. 25. Ingeniosissimi sunt glossatores in variis expromendis interpretamentis, quae huc translata stomachum moverent. Ideo id tantum addam, मण्डने appositum esse nominis वचसि et valere अलंकारभूते । D.

Dist. 27. a. b. Constat in serpente recumbere Vishnum et ex superstitione esse Indorum, in serpentium cristis inclusas esse gemmas; in quarum multitudine, quasi in speculis, conspici et multiplicari dicuntur